

MHNS210006782022

नि.क्र.५ वरिल आदेश

प्रस्तुतचे अर्ज दिवाणी प्रक्रिया संहिता याचे आदेश ३९ नियम १ व २ अन्वये प्रतिवादी यांचेविरुद्ध तुरतातुरत ताकीद मिळण्याकरिता दाखल केलेला आहे.

मुळ वादीचे थोडक्यात कथन पुढील प्रमाणे:

२. मौजे मनमाड येथील स.नं.२५५/अ/२/अ/१४ (जुना स.नं. २५५अ/२अ/१/१/१/२/१ आणि स.नं.२५५अ/२अ/१/१/१/१/२) या दाव्यात व अर्जात चतुःसिमेसह वर्णन केलेली मिळकत ही या अर्जाचा मुख्य वादविषय आहे. यापुढे त्यास 'दावा मिळकत' म्हणून संबोधित करण्यात येते.

३. वादीने थोडक्यात असे कथन केले आहे की, दावा मिळकत वादी व प्रतिवादी क्र.१ ते ३ यांची आई ताराबाई यांच्या मालकीची होती. ताराबाई यांनी सदर मिळकत श्री.लुखा भिला सांगळे यांचेकडून सन १९८६-८७ साली खरेदी घेतली होती. ताराबाई दि.२४.१२.२००० साली मयत झाली. त्यांना पती नामदेव तसेच वादी प्रतिवादी वारस असलेले त्यांची फेरफार क्र.१८८६० अन्वये नोंद झाली. त्यानंतर नामदेव शेळके दि.१४.०९.२०२१ रोजी मयत झाले. वादी हे नाशिक येथे राहत असल्याने त्यांनी मिळकतीचा उतारा व फेरफार क्र.३७२७७ अन्वये वादीचे नाव कमी झाले असल्याचे दिसले. तसेच प्रतिवादी क्र.१ ते ३ यांनी मयत नामदेव यांचेशी संगनमत करून दावामिळकतीपैकी १५० चौमी क्षेत्र प्रतिवादी क्र.२ अशोक यास दि.११.०४.२०१२ रोजी रक्कम रू.३,४०,०००/- खरेदी दस्त क्र.९५६/१२ खरेदी दिली. दावा मिळकतीमध्ये सरसनिरस मानाने वाटप झालेला असतांना प्रतिवादीने अशाप्रकारे वादीची नोंद कमी करून खरेदीखत करून दिले. त्यामुळे वादीने फेरफार क्र.३७२७७ विरुद्ध तलाठी मनमाड, मंडल अधिकारी मनमाड तसेच तहसिलदार नांदगाव यांचेकडे लेखी हरकत घेतली. तसेच मा.उपविभागीय अधिकारी, येवला यांचेकडे आटीएस अपील क्र.९९/२०२२

दाखल केले आहे. वादी यांनी प्रतिवादींना नोटीस देउन खरेदीखत रद्द करून आपल्या हिश्याची मागणी केली. त्यास प्रतिवादींनी खोटे नोटीस उत्तर दिले. प्रतिवादी हे दावा मिळकतीस त्यांचे नाव असल्याचा गैरफायदा घेउन वादींना माहिती न देता दावा मिळकत विक्री, विल्हेवाट करण्याची, मिळकतीवर बोजा निर्माण करण्याची शक्यता आहे. प्रतिवादी यांनी संगनमत करून वादींना दावा मिळकतीत येण्यास हरकत अडथळा मज्जाव केला. त्यामुळे वादींना दावा मिळकतीमधील एक तृतीयांश हिस्सा तुटक व पृथक होउन ताब्यात मिळेपर्यंत प्रतिवादी क्र.२ यांनी स्वतः अगर इतरांमार्फत दावा मिळकतीच्या स्वरूपात फेरबदल करू नये, मिळकतीबाबत खरेदीविक्री, गहाण, दान, बक्षीसपत्र अगर अन्य मार्गाने तबदिल करू नये तसेच वादीस दावा मिळकतीच्या वापर उपभोगास हरकत अडथळा करू नये याकरिता तूर्तातुर्त ताकिदीची मागणी केलेली आहे.

४. प्रतिवादी यांनी नि.क्र.२१ चे कैफियत व म्हणण्यामध्ये दावा व अर्जातील बहुतांश मजकूर नाकारलेला आहे. त्यांनी असे कथन केले की, दि.११.०४.२०१२ रोजीचे खरेदीखत रद्द करण्याची मागणी मुदतबाहय आहे. वादीने दावा मिळकतीपैकी त्याचे हिश्याचे क्षेत्र विलास जगन्नाथ दराडे यांना दि.१७.०५.२००६ रोजी नोंदणीकृत खरेदी दस्त क्र.११५६/२००७ अन्वेय खरेदी दिल्याने त्याच वेळेस वादीचा दावा मिळकतीमधील हक्क संपुष्टात आलेला आहे. परंतु सदरची बाब लपवून ठेउन खोटा दावा केलेला आहे. मयत नामदेव यांनी स्वतःच्या उत्पन्नातून पत्नी ताराबाई यांचे नावाने लुखा भिला सांगळे यांचेकडून ६ गुंठे जमीन खरेदी केली होती. ताराबाई हिचे मृत्युनंतर फेरफार क्र.१७३९५ नुसार वारस नोंद झाली. परंतु वादी हे मनमाड येथे भाग्यलक्ष्मी नागरी सहकारी पतसंस्थेत असतांना कर्जबाजारी झाले होते. तसेच अश्वीनी नगर मधील प्लॉट स्कीमचे व्यवहारात वादी विरुद्ध फौजदारी खटले दाखल झाले आहेत. त्यामुळे वादींनी वडीलांचे कडून प्रतिवादी क्र.१ ते ३ यांचेकडून कर्जफेडीसाठी व कोर्ट केसेसच्या तडजोडीसाठी वेळोवेळी मोठया प्रमाणात पैसे घेतले होते. वादींनी सदर ६ गुंठे क्षेत्रापैकी १ गुंठा व त्यातील घर ७० चौरस मीटर ही वादीचा स्वतंत्र हिस्सा म्हणून मान्य करून घेतली व त्याच वेळेस विलास जगन्नाथ दराडे यांना १७.०५.२००६ रोजी खरेदी दस्त क्र.११५४/२००६ नुसार रक्कम रूपये ३,२५,०००/- खरेदी दिली. त्या

खरेदीप्रमाणे विलास दराडे यांचे नावे फेरफार क्र.२०३५० हा दि.३०.११.२००६ रोजी प्रमाणित झाला. अशाप्रकारे वादींचा दावा मिळकतीमधील हक्क व अधिकार संपुष्टात आला आहे. त्यानंतर वादीने १६ वर्षे कोणतीही कारवाई केलेली नाही. दि.११.०४.२०१२ रोजीच्या खरेदीनुसार प्रतिवादी क्र.२ अशोक शेळके हे कायदेशीर मालक व कब्जेदार म्हणून मिळकतीचा उपभोग करत आहेत याची माहिती वादींना त्याच वेळेस झाली होती. परंतु वादीने मागील ११ वर्षांत हरकत घेतली नाही. परिणामतः वादीस सकृतदर्शनी केस नसल्याने अर्ज नामंजूर करण्याची विनंती केली.

५. वादी व प्रतिवादी कथन पाहता नि.क्र.५ करीता खालील वादप्रश्न उपस्थित झाले त्याचे निष्कर्ष कारणमिमांसेसह त्याखाली नोंदविलेले आहे.

अ.क्र.	वादप्रश्न	निष्कर्ष
१.	वादीने सकृतदर्शनी केस असल्याचे सिद्ध केले काय ?	नाही
२.	न्यायाचा संपूर्ण कल वादीचे बाजूने असल्याचे वादीने सकृतदर्शनी सिद्ध केले आहे काय ?	नाही.
३.	तुर्तातुर्त ताकिद अर्ज मंजूर न केल्यास वादीचे अपरिमित नुकसान होईल अशी परिस्थिती निर्माण झाली आहे काय ?	नाही.
४.	अंतिम आदेश काय असेल ?	अर्ज नामंजूर केला.

कारणमिमांसा

६. प्रतिवादीतर्फे विधीज्ञ श्री.के.ई.सोनवणे यांचे युक्तीवाद ऐकले. वादीतर्फे विधीज्ञ श्री.एस.डबल्यु.मोरे यांना पुकारले असता गैरहजर. प्रकरणातील कागदपत्रांचे अवलोकन केले. नि.क्र.२३ वरिल आदेशाप्रमाणे वादीतर्फे युक्तीवाद करण्याकरता अल्प मुदत देण्यात आली होती परंतु कोणीही हजर राहिले नाही. अर्ज सन २०२२ पासून प्रलंबित असल्याने अंतिम निर्णयासाठी घेण्यात आला.

वादप्रश्न क्र. १ ते ३ करिता:

७. स्पष्टीकरणाची पुनरावृत्ती टाळण्याकरिता वादप्रश्न क्र.१ ते ३ एकत्रित विचाराधिन घेण्यात आले. कायद्याच्या स्थापित सिध्दांताप्रमाणे तुर्तातुर्त ताकिद मिळण्याकरिता वादीने सक्तदर्शनी केस असल्याचे, न्यायाचा संपूर्ण कल त्यांच्या बाजूने असल्याचे, तसेच ताकिद न दिल्यास अपरिमित नुकसान होईल या तिन्ही बाबी स्पष्टपणे दाखवून देणे अत्यंत आवश्यक असे आहे. त्यामुळे या अर्जाच्या निर्गतीकरिता या तिन्ही बाबी समानतेने वादीने दाखवून दिल्या आहेत किंवा काय हे पाहणे अत्यंत आवश्यक आहे. वादी प्रतिवादी यांचे कथनाचा सारांश वरप्रमाणे नमूद केलेला आहे. त्याचा पुर्नउल्लेख करण्याची विशेष आवश्यकता नाही.

८. या प्रकरणात वादी व प्रतिवादी यांचे नातेसंबंधाबाबत वाद नाही. तसेच दावामिळकत ही मूळची लुखा सांगळे यांची होती व सदर मिळकत ताराबाई नामदेव शिर्के म्हणजेच वादीची आई यांनी खरेदी घेतली होती ही बाब देखील वादातीत नाही. त्याचप्रमाणे प्रतिवादी क्र.१ ते ३ व नामदेव यांनी प्रतिवादी क्र.२ च्या हक्कात दि.११.०४.२०१२ रोजी दावा मिळकतीपैकी १५० चौरस मीटर क्षेत्राचे खरेदीखत क्र.२५६/१२ करून दिले असल्याचे देखील दिसून येत आहे. वादीने सदरचे खरेदीखत त्यांचे हिशशात बंधनकारक नाही अशीही मागणी केलेली आहे. परंतु सदर खरेदीखताबाबत तीन वर्षांच्या आत दाद मागितलेली दिसत नाही. वादींनी दावा मिळकतीमध्ये आपला अविभक्त एक तृतीयांश हिस्सा असल्याचे कथन करून त्याप्रमाणे वाटप मागणी केलेली आहे. प्रतिवादी यांनी केलेले कथन व त्याअनुषंगाने प्रकरणात नि.क्र.३ सोबत दाखल असलेल्या कागदपत्रातील नोंदी पाहता असे दिसून येते की स.नं.२५५/अ/२अ-१४ या मिळकतीमध्ये फेरफार क्र.२०३५० अन्वये १ आर क्षेत्रामध्ये विलास जगन्नाथ दराडे याची मालक म्हणून नोंद झालेली आहे. प्रतिवादींनी सदर खरेदी ही वादीनेच करून दिली असल्याचे म्हटले आहे. परंतु त्याबाबत वादीने कोणतेही स्पष्टीकरण दिले नाही अथवा नाकारलेले नाही. प्रतिवादीने असेही कथन केले की वादीने दावा मिळकतीपैकी त्याचा हिस्सा खरेदीखत क्र.११५४/२००६ अन्वये रक्कम रूपये ३,२५,०००/-

सदर विलास दराडे यास विक्री केलेला आहे. सदरचे प्रतिवादीचे कथन देखील वादीने नाकारलेले नाही. अर्थात या कथनाबाबत कागदोपत्री पुरावा दोन्ही पक्षाने दाखल केलेला नाही. त्यामुळे वादी अथवा प्रतिवादी यांनी या व्यवहाराची माहिती आपल्या कथनात लपवून ठेवली आहे. याशिवाय सद्यपरिस्थितीत प्रतिवादी हे दावा मिळकत कोणाला तबदिल करत आहेत किंवा काय याबाबत देखील वादीने स्पष्ट असा पुरावा दिलेला नाही. सबब वादी हा स्वच्छ हाताने दाद मागण्यासाठी आलेला दिसत नाही. याशिवाय वादी प्रतिवादी हे दावा मिळकतीच्या अनुषंगाने सहहिस्सेदार आहेत असे मानले तरी वादीला दुस—या सहहिस्सेदाराविरुद्ध ताकिद मागता येत नाही. याशिवाय वादीने दावा मिळकतीमध्ये वाटप झाले नाही अस म्हटले आहे व मिळकत वापर व उपभोगास हरकत अडथळा करू नये असेही म्हटले आहे. परंतु वादीचा दावा मिळकतीमध्ये कोणत्या ठिकाणी व कसा वापर उपभोग आहे याबाबत खुलासा दिलेला नाही. याकारणास्तव प्रस्तुत अर्जाचे कामी वादीस सकृतदर्शनी केस नाही, न्यायाचा संपूर्ण कल वादीने बाजूने असल्याचे दिसून येत नाही. तसेच ताकीद अर्ज नामंजूर केलेस वादीचे अपरिमित नुकसान होईल असेही दिसून येत नाही. परिणामत वादप्रश्न क्र.१ ते ३ चे निष्कर्ष नकारार्थी नोंदविले.

वादप्रश्न क्र.४ करिता :

९. वादप्रश्न क्र.१ ते ३ निष्कर्ष पाहता अर्ज नामंजूर होण्यास पात्र ठरत आहे. परिणामतः खालीलप्रमाणे आदेश करण्यात येतो.

आदेश

नि.क्र.५ चा अर्ज नामंजूर करण्यात येतो.

(आदेश खुल्या न्यायालयात जाहीर करण्यात आला.)

दि.०७/०५/२०२४

(म.ता.खराडे)
दिवाणी न्यायाधीश क.स्तर,मनमाड.